

Дегтяр В.А.

курсант

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник – викладач кафедри
теорії та історії держави і права*

Мороз Ю. Г.

СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ІНТЕРНЕТ-ПРОСТОРУ В УКРАЇНІ

Усвідомлюючи освітній вимір цифрової нерівності, у світі став визнаватися загальний підхід, відповідно до якого із переходом до інформаційного суспільства та введенням елементів електронного урядування, електронного надання публічних послуг та доступу до інформації громадянам надають право вибору, в якій формі (письмовій чи електронній) отримувати інформацію та/або користуватися послугами.

Існують суттєві відмінності між сучасною Інтернет-мережею та Інтернет-мережею 2004 року (часом масового підключення) та ще більш глобальні в порівнянні з далеким 1994 роком, часом набирання обертів та проникнення Інтернету в життя суспільства. Так, право на доступ до Інтернету (також відоме як право на широкосмуговий зв'язок) – передбачає, що всі люди повинні мати можливість доступу до мережі Інтернет з метою здійснення і користування своїми правами на свободу висловлення думки, переконань та інших основних прав людини. Держава повинна нести відповідальність за те, щоб доступ до Інтернету був широко доступним. Держави не можуть необґрунтовано обмежувати доступ індивідів до Інтернету. Доступ до Інтернету визнається як право відповідно до законодавства ряду країн [1]. Інтернет – невід'ємна частина життя сучасної людини, стає таким собі інструментом на шляху отримання та реалізації та забезпечення прав людини.

Актуальність роботи не викликає сумнівів, тому що на сьогоднішній день назріла необхідність всебічного дослідження та вивчення питання права доступу до Інтернету. Доступ до Інтернету – це важливий засіб для реалізації людиною та суспільством своїх прав та свобод, а також для участі в демократичних процесах.

Основний Закон України, а саме, ст. 34 зазначає: «Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово, або в інший спосіб і на свій вибір» [2].

З огляду на це, логічно є поява нових питань і протиріч у сфері

інформаційних відносин, рішення яких повинно було почати ще за часів появи всесвітньої мережі на території нашої держави. Частіше за все такими питанням турбуються громадські організації. Однією з найвідоміших є ГО «Інтерньюз-Україна», яка, в ході проведення одного з досліджень, що було здійснено в рамках проекту «Захист свободи Інтернету в Україні» за підтримки Counterpart International, окреслила сучасні реалії та проблеми Інтернет-простору України, а також висунула основні пропозиції щодо розв'язання таких проблем [3].

Правове регулювання Інтернет-сфери здійснюється на всіх рівнях: місцевому, державному, міжнародному: так, основним фундаментом, а також загальноприйнятим документом, визнаним більшістю країн світу є Загальна декларація прав людини, закріплює цінність людського життя та проголошує основні права людини, до яких, безпосередньо, можна віднести і право на інформацію.

Відповідні норми закріплені в низці законодавчих актів:

– Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 р.

– Закон України «Про інформацію» від 13.01.2011 р.

– Закон України «Про авторське право і суміжні права» від 26.04.2017 р.

– Закон України «Про боротьбу з тероризмом» в редакції від 21.06.2014 р.

– Кримінальний кодекс України розглядає Інтернет як один із способів розповсюдження інформації,

– деякі укази Президента України також зачіпають регулювання мережі Інтернет.

Цей перелік не є вичерпним, так існують ще спеціальні законодавчі нормативно-правові акти з урегулювання функціонування мережі Інтернет, наприклад, Закон України «Про телекомунікації» та низка правил, інструкцій, що мають пряме відношення до цього Закону, Закон України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України», також до таких відносять велику кількість актів щодо надання інформації через Інтернет-видання, продаж товарів, надання послуг через всесвітнє павутиння, захист інтелектуальної власності та ін.

Таким чином, можемо зробити висновок, що не дивлячись на достатню кількість нормативних актів, її різноманіття та майже всеохоплюючого контролю за мережею Інтернет, громадянське суспільство все одно стикається з проблемою доступу, захисту, отримання інформації, а також порушення їх прав через Інтернет, тому вважаємо, що законодавцями повинне бути розроблене чітке Інтернет-законодавство, що охоплювало би всі аспекти цієї сфери.

Отже, з огляду на це відмітимо, що Україна почала свій шлях в напрямку реформування та розвитку інформаційного суспільства. Але існує

достатньо велике коло проблем, що потребують вирішення, і як для демократичної, правової держави, де принцип верховенства права та забезпечення основоположних прав людини, є основним у діяльності держави, доступ до інформації, безпосередньо до світової мережі, повинен бути врегульований відповідно на законодавчому рівні з урахуванням міжнародних стандартів.

1. N. Lucchi, "Access to Network Services and Protection of Constitutional Rights: Recognizing the Essential Role of Internet Access for the Freedom of Expression", *Cardozo Journal of International and Comparative Law (JICL)*, Vol. 19, No. 3, 2011. Available at URL: http://www.cjicl.com/uploads/2/9/5/9/2959791/cjicl_19.3_.

2. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

3. Як в Україні регулюються Інтернет та цифрові права користувачів? Аналіз законодавства URL: <https://netfreedom.org.ua/jak-v-ukraini-regulujtsia-internet-ta-tsyfroviv-prava-korystuvachiv/>

Дембицька Т.

курсант

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник – професор
кафедри кримінального права та
кримінології, д.ю.н., доцент*

Шаблистий В.В.

ОБ'ЄКТИВНА СТОРОНА ЯК ЕЛЕМЕНТ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ

Об'єктивна сторона є однією з основних підсистем складу злочину і формується із низки взаємодіючих елементів, які в своїй сукупності утворюють процес зовнішнього посягання на об'єкт кримінально-правової охорони.

Дослідження впливу на суспільну небезпеку діяння ознак об'єктивної сторони складу злочину дасть змогу з'ясувати і їхню роль під час криміналізації діяння на стадії правотворення, і вплив цих ознак на кваліфікацію діяння, а також на призначення покарання, звільнення від кримінальної відповідальності, звільнення від покарання та його виконання – на стадії правозастосування.

Злочин – це передбачене кримінальним законодавством суспільно небезпечне діяння (дія або бездіяльність), що посягає на суспільний лад України, політичну та економічну системи, власність, особу, політичні,